

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาแผนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยยึดตามแนวคู่มือจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาความพร้อมในด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับการสอน โดยแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิจัย

4.1.1 ผลจากการวิจัยทำให้ได้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอนต่อไปนี้

ก. ขั้นนำ

เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้วิธีการสร้างสถานการณ์ เปลี่ยนสถานที่เรียน การซักถาม การร้องเพลง สื่อที่ใช้ได้แก่ รูปภาพ เพลง หุ่นมือ ของจริง โดยมีจุดประสงค์เพื่อ สร้างแรงจูงใจและความสนใจให้เด็กอยากจะได้เรียน ในคาบเวลาที่ครูสอน

ข. ขั้นสอนภาษา

ในขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ

(1.) ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ ในขั้นนี้กิจกรรมที่ครูจัดให้นักเรียนมี ดังนี้

- การทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียนมาแล้ว กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้แก่ การร้องเพลง การซักถาม การสร้างสถานการณ์ สถานการณ์จริง เกม ทั้งนี้เพื่อเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่ กำลังจะสอน

- การแจ้งเรื่องที่เรียนให้นักเรียนทราบและอธิบายความหมายของประโยคหรือคำที่จะเรียนให้นักเรียนเข้าใจความหมายและวิธีการใช้ เพื่อให้เกิดกรอบความคิดที่ชัดเจนในเรื่องที่จะเรียน และบอกถึงกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องทำในแผนการสอนนี้

ในขั้นนี้สื่อที่ใช้ได้แก่ รูปภาพ หุ่นจำลอง หุ่นมือ เพลง เกม จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้เพื่อทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว

(2.) ขั้นฝึกปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้การสอนได้แก่ การให้เด็กฝึกพูดเป็นคู่ เป็นรายบุคคล เป็นกลุ่ม การเล่นเกม ร้องเพลงและแสดงท่าประกอบ การฟังนิทาน การวาดภาพ สื่อที่ใช้ประกอบการสอนได้แก่ หุ่นมือ รูปภาพ ของจริง หรือวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ โดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้เด็กเกิดความจำ เข้าใจความหมาย และนำไปใช้ได้ถูกต้อง

(3.) ขั้นนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร ให้เด็กได้ทำแบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกหัด ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้เด็กได้ใช้คำหรือประโยคต่างๆ ได้ถูกต้อง โดยมีการกำหนดสถานการณ์ บทบาท สมมุติ ฟังนิทานและตอบคำถาม การวาดภาพและระบายสี ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กเข้าใจ ความหมายของคำ หรือประโยคที่เรียน สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และประเมินความเข้าใจในเรื่องที่เรียนด้วย

ค. ขั้นสรุป กิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่จัดได้แก่การซักถาม ยกตัวอย่างสถานการณ์ สถานการณ์จริง ร้องเพลงพร้อมแสดงท่าประกอบ การเล่นเกม การวาดภาพ สื่อที่ใช้ได้แก่ หุ่นมือ รูปภาพ เพื่อเป็นการทบทวน เน้นย้ำ และประเมินความเข้าใจเรื่องที่เรียนในคาบเวลาที่ครู สอนในแต่ละครั้ง โดยประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญ คือ

- การทบทวนเนื้อหาที่เรียนในคาบนั้น
- การเน้นย้ำเนื้อหาที่เรียนในคาบนั้น

4.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในแต่ละขั้นตอนอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือตั้งแต่ 2 วิธีขึ้นไป เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ เกิดความสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น และ เรียนด้วยความเพลิดเพลิน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน

4.1.3 ในการประเมินผลการเรียนนั้นจะประเมินได้ในทุกขั้นตอนของแผนการสอน ซึ่ง อาจทำได้โดยการสังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน การปฏิบัติกิจกรรม ความสนใจในการ ร่วมกิจกรรม และการตรวจผลงาน

4.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนความพร้อมของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพร้อมในด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ในกลุ่มทดลอง หลังจากทบทวนนักเรียนได้รับการสอน โดยใช้แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แสดง ไว้ ในตาราง ที่ 2

สถานการณ์ที่สร้างขึ้น ครูนำคำหรือประโยคใดมาใช้ คำหรือประโยคนำมาใช้มีความหมายอย่างไร นำมาใช้เมื่อไหร่ นอกจากนั้นเด็กยังตื่นเต้นต่อสถานการณ์ที่สร้างขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ตั้งใจฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์เหล่านั้น และพยายามพูดคำหรือประโยคที่ครูจะนำมาสอนด้วยความสนใจ ซึ่งเป็นไปตามหลักจิตวิทยาการสอนภาษาอังกฤษ ที่ว่าการสร้างสถานการณ์ในการสอน จะทำให้บทเรียนมีความหมายและนักเรียนจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และการเรียนรู้จะเกิดได้เมื่อสิ่งที่เรียนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความต้องการ และประสบการณ์ (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532)

การเปลี่ยนสถานที่เรียน จะสังเกตเห็นว่าเด็กมีความตื่นเต้น หน้าตาขี้มึนแจ่มใส โดยเฉพาะเวลาไปเรียนในสนามที่กว้าง ปลอดภัย เด็กจะรู้สึกเป็นอิสระ กระฉับกระเฉง ว่าวิ่งหรือสิ่งที่ร่วมกิจกรรมที่ครูจัดให้ เพราะเด็กในวัยนี้ชอบกระโดดโลดเต้น ไม่ชอบอยู่นิ่งและจำกัดพื้นที่อยู่ในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง โดยเฉพาะ

การนำเข้าสู่บทเรียน โดยการร้องเพลงพร้อมแสดงท่าประกอบ จะสังเกตเห็นว่าเด็กมีความสุข และมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการร่วมกิจกรรมร้องเพลง ซึ่งเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมที่ต้องการให้เด็กเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน อันจะส่งผลให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

การซักถามจะเป็นกิจกรรมที่นำมาใช้เพื่อที่จะกระตุ้นให้เด็กสนใจเรื่องที่ครูจะสอน และให้เด็กได้คิดตามว่าประโยคหรือคำที่ครูจะสอน หมายความว่าอย่างไร นำมาใช้เมื่อไหร่ การซักถามส่วนมากจะใช้เมื่อมีการจัดกิจกรรมอันมาก่อนแล้วไม่ว่าจะเป็นการสร้างสถานการณ์ การร้องเพลง

2.) ชั้นสอนภาษา ในชั้นนี้ขั้นตอนย่อยของการจัดกิจกรรมเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

2.1 ชี้นำเสนอเนื้อหาใหม่ กิจกรรมที่จัดในชั้นนี้จัดประสงค์เพื่อทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้วและสร้างกรอบความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ครูจะสอน ดังนั้นในชั้นนี้จึงมีกิจกรรมที่สำคัญอยู่ 2 ลักษณะ คือ

- การทบทวนความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ครูจะสอน ด้วยกิจกรรมการร้องเพลง ซักถาม การสร้างสถานการณ์ สถานการณ์จริง เกม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ ตามหลักการสอนภาษาที่ว่า การเริ่มต้นบทเรียนใหม่ ควรจะให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ได้ดี (แสงี่ยม ไตรรัตน์, 2534)

- การแจ้งเรื่องที่ครูจะสอนให้นักเรียนทราบด้วยการบอกความหมาย การนำไปใช้ว่าใช้เมื่อไหร่ ใช้อย่างไร ซึ่งจะเป็นการสร้างกรอบความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน หรือสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน อันจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

2.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ ในขั้นนี้ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ

- การให้นักเรียนฝึกพูดในลักษณะต่างๆ เช่น พูดเป็นรายบุคคล พูดเป็นคู่ และพูดเป็นกลุ่ม ซึ่งการฝึกพูดนี้มีความสำคัญต่อ การสร้างความเคยชิน การสร้างความมั่นใจใน การพูดและการให้โอกาสในการฝึกออกเสียงและแก้ไขการออกเสียงที่ไม่ถูกต้องของเด็ก ตาม ขั้นตอนการสอนพูด (เฉลิมพล ดาวเรือง, 2535)

- การให้เด็กฝึกปฏิบัติด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ด้วยการเล่น เกม การร้องเพลงและแสดงท่าประกอบ การฟังนิทาน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะทำให้เด็กไม่รู้สึกรู้ว่าถูก บังคับให้ร่วมกิจกรรมแต่เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจและความชื่นชอบ อันจะทำให้เด็ก เรียนรู้ด้วยความหมาย และทำให้จำได้นาน

กิจกรรมทั้ง 2 ลักษณะนี้อาจจัดในลักษณะควบคู่กันไป หรือจัดแยกกันก็ได้

2.3 ขั้นนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร กิจกรรมที่จัดให้เด็กในขั้นนี้เพื่อให้เด็กได้เข้าใจ

สถานการณ์ที่จะนำคำหรือประโยคเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และประเมินความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ด้วยวิธีการให้เด็กได้ทำแบบฝึกทักษะต่างๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ การให้นักเรียนตอบคำถาม การกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้ใช้คำหรือประโยคที่เรียน บทบาทสมมติ การฟังนิทานพร้อมกับตอบคำถาม การวาดภาพและระบายสี ซึ่งแบบฝึกทักษะเหล่านี้จะทำให้เด็ก มีความแม่นยำ แคล่วคล่องในการพูดมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการสอนภาษาที่ว่า การสร้างบท เรียนที่มีบทฝึกที่มีประโยชน์ มีความหมายและนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ นักเรียนจะเรียนได้เร็ว และจำได้ดี (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532) และ การฝึกทักษะควรจะฝึกใช้ให้เหมือนสภาพจริงในชีวิต ประจำวัน เพื่อนักเรียนจะได้เห็นผลประโยชน์ของการเรียน (เสงี่ยม ไตรรัตน์, 2534)

3.) ขั้นสรุป เป็นขั้นที่สรุปประสงค์เพื่อ ทบทวน เน้นย้ำ เรื่องที่เรียนในแต่ละครั้ง ซึ่งกิจกรรมที่สำคัญในขั้นนี้ มี 2 ลักษณะ คือ

3.1 ทบทวนเกี่ยวกับ รูปคำหรือรูปประโยค ความหมาย การนำไปใช้ ซึ่งวิธีการที่ใช้ได้แก่ การซักถาม การร้องเพลง การอภิปราย

3.2 การเน้นย้ำ จะเป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้ จำ เข้าใจ และแม่นยำ ในเนื้อหาที่ครูสอนให้มากยิ่งขึ้น ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การยกตัวอย่างสถานการณ์ ใช้สถานการณ์จริง นักเรียนร้องเพลงพร้อมแสดงท่าประกอบ การเล่น เกม การวาดภาพและระบายสี ซึ่งเป็นไปตามหลักจิตวิทยาการสอนภาษาอังกฤษ ที่ว่า การฝึกและการทำซ้ำๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความ จำ ความแม่นยำและแคล่วคล่องในการใช้ภาษา (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532) และการทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้นักเรียนจดจำได้นาน (เสงี่ยม ไตรรัตน์, 2534)

จากผลการใช้แผนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่

1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งนี้อาจสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร ไชยทน (2538) ที่ได้พัฒนารูปแบบการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 60 ของคะแนนทั้งหมด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขาวนิจ ไผ่ศาลเจริญ (2539) ซึ่งได้พัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของฮอทCHKIS (Hotchkis) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุหลาบ อินทะวงษ์ (2538) ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนตามคู่มือครู และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ แตกต่างกับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีความคิดเห็นว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนักเรียนดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ ศรีธงชัย (2527) ที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่สอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนตามปกติมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนที่สอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติยา ภูมิสำนตร (2540) ที่พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรม The Information Gap Principle และพบว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการใช้กิจกรรมการเกิดช่องว่างทางด้านข้อมูล (information gap) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสนทนาโต้ตอบกัน เป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก ทำให้ใช้ภาษาได้คล่อง และมีความสุขสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิระ จันทาโทอ่อน (2532) ที่ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคงทนในการจำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเข้าใจในการอ่าน และความคงทนในการจำ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความ

สามารถในการเขียนและกวดำสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลันตี มุ่งหมาย (2538) ที่ได้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่านในใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์ประเมินและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านใน ใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จะเห็นว่าการสอน โดยใช้แผนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นต้องอาศัยการศึกษาหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถสร้างและพัฒนาแผนการสอนให้เหมาะสม กับ ผู้เรียน เนื้อหาและสภาพแวดล้อมทั่ว ไปของผู้เรียน

ทราบว่า นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมอะไรบ้างในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละครั้ง เพื่อให้เด็กได้มีความพร้อมในการที่จะร่วมกิจกรรม

5.6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ก. ควรมีการศึกษาวิธีการพัฒนาการสอนทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษในระดับเตรียมความพร้อมในโอกาสต่อไป